

Miljøstyrelsens vejledende udtalelse om håndtering af kasserede træpaller

Miljøstyrelsen udtaler sig normalt ikke om konkrete og/eller verserende sager. En vejledende udtalelse er udtryk for Miljøstyrelsens fortolkning af det pågældende regelsæt. Indholdet er alene vejledende og har ikke nogen retsvirkning. I tilfælde af uenighed om forståelsen af reglerne, træffes den endelige afgørelse af domstolene.

Formålet med denne vejledende udtalelse er at opdatere Miljøstyrelsens vejledende udtalelse fra 2011 om håndtering af brugte træpaller, dvs. præcisere, hvordan håndteringen af træpaller bør ske efter Miljøstyrelsens vurdering, såfremt disse er klassificeret som affald.

Den vejledende udtalelse er opdelt i 4 dele:

1. Er træpaller affald?
2. Er kasserede træpaller omfattet af Miljøstyrelsens bekendtgørelse om biomasseaffald?
3. Hvordan skal paller, der er affald, håndteres? Må træpaller brændes i brændeovne? Hvad siger reglerne i affaldsbekendtgørelsen?
4. Sammenfatning.

Er træpaller affald?

Ved træpaller forstås i denne udtalelse paller lavet af træ i form af engangspaller eller returpaller (EUR-paller). Plastpaller er ikke omfattet af denne udtalelse.

Ved affald forstås ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med, jf. affaldsbekendtgørelsens § 2, stk. 1.

Det er kommunalbestyrelsen, der afgør, om et stof eller en genstand er affald, jf. affaldsbekendtgørelsens § 4, stk. 1.

Endvidere er det kommunalbestyrelsen, der afgør, om affaldet er:

- 1) Farligt affald.
- 2) Emballageaffald.

- 3) Affald egnet til materialenyttiggørelse.
- 4) Forbrændingseget affald.
- 5) Deponeringseget affald.

Træpaller er typisk emballage, der er udformet med henblik på transport eller lagring. Når pallerne ikke længere ønskes anvendt til transport eller lagring, og de kasseres, må det antages, at indehaveren skiller sig af med dem, og de dermed bliver affald.

Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at træpaller, der ikke eller ikke længere anvendes til deres primære formål, dvs. transport eller lagring, må som udgangspunkt formodes at være affald.

Er kasserede træpaller omfattet af Miljøstyrelsens bekendtgørelse om biomasseaffald?

Indledningsvist vil Miljøstyrelsen pointere, at træpallerne skal forsøges materialenyttiggjort, inden man overvejer at klassificere det som forbrændingseget.

Affald er kun omfattet af [bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald](#), hvis affaldet stammer fra bestemte virksomheder og endvidere er opført på bekendtgørelsens bilag 1, der er en udtømmende positivliste.

Bekendtgørelsen omfatter affald fra skovbrug, haver, parker og andre træ- og buskbevoksede arealer, træforarbejdende virksomheder, landbrug og virksomheder, der forarbejder landbrugsprodukter, samt brændselspiller og brændselsbriketter fremstillet heraf, jf. bekendtgørelsens § 2.

Det er kommunalbestyrelsen, der i tvivlstilfælde træffer afgørelse om, hvorvidt affald er omfattet af bekendtgørelsens bilag, jf. bekendtgørelsens § 5.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at affald, der måtte opstå ved produktionen af nye træpaller, kan være omfattet af bekendtgørelsen som affald fra træforarbejdende virksomheder, hvis der i øvrigt er tale om rent træ.

Nye træpaller er som udgangspunkt et produkt fra træforarbejdende virksomheder og ikke affald herfra. Træpaller sælges som emballage til transport eller lagring, og er dermed som udgangspunkt et produkt og ikke affald. Hvis nye træpaller kasseres uden at være blevet anvendt, kan de dog blive til affald, men det er tvivlsomt, om de kan antages at være omfattet af bekendtgørelsen, da bekendtgørelsen vedrører affald fra virksomheder, hvor affaldet er en konsekvens af hovedproduktionen, og ikke virksomheder, som producerer affaldet ved at kassere et indkøbt produkt. Hvorvidt nye træpaller, der kasseres, vil kunne leve op til definitionen på rent træ vil afhænge af produktionsforholdene og må være en konkret vurdering. Såfremt der er tale om kasserede træpaller direkte fra produktionen, må det formodes, at der er tale om rent træ, såfremt det ikke er blevet behandlet, og at der ikke er nogle fremmedlegemer, der binder træet sammen. Hvad der forstås ved

"rent træ" bliver gennemgået nedenfor. Derudover skal affaldet også stamme fra en virksomhed omfattet af bekendtgørelsens § 2.

Brugte træpaller, der kasseres, er affald fra den pågældende virksomhed, og er ikke nødvendigvis affald fra træforarbejdende virksomheder. Eftersom bekendtgørelsen kun omfatter affald fra skovbrug, haver, parker og andre træ- og buskbevoksede arealer, træforarbejdende virksomheder, landbrug og virksomheder, der forarbejder landbrugsprodukter, samt brændselspiller og brændselsbriketter fremstillet heraf, jf. bekendtgørelsens § 2, vil brugte træpaller derfor ikke være affald, der er omfattet af bekendtgørelsen, hvorfor bekendtgørelsen ikke vil finde anvendelse.

Som nævnt ovenfor, vil brugte træpaller, der ikke længere anvendes til deres primære formål, dvs. transport eller lagring, som udgangspunkt formodes at være affald. Såfremt biomasseaffaldsbekendtgørelsen ikke finder anvendelse, vil træpallen skulle følge affaldsbekendtgørelsens regler for forbrændingseget affald. Affaldsbekendtgørelsen regler bliver gennemgået på side 4.

Bekendtgørelsen omfatter endvidere kun det affald, der er optaget i bilaget til bekendtgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1. Det drejer sig bl.a. om rent træ (herunder spåner og savsmuld) uden indhold af lim, lak, imprægnering, maling (ud over evt. savværksstempler o.l.), folie, laminat, søm, skruer, beslag etc., jf. bilag 1, punkt 2.

Både nye og brugte træpaller vil normalt indeholde noget, der binder træet sammen (lim, skruer eller lignende), og nogle af pallerne kan være imprægneret, og de er dermed ikke omfattet af definitionen på rent træ. Brugte træpaller kan endvidere under brugen være udsat for forskelligt spild, f.eks. maling, væsker eller lignende, og kan således heller ikke i dette tilfælde betragtes som rent træ.

Hvis træpaller skilles ad, så der ikke er søm, lim og lignende i dem, kan det eventuelt overvejes, om de kan betragte som "rent træ". Det må dog bero på en konkret vurdering af affaldet og forudsætter samtidig, at det kan dokumenteres, at træet ikke indeholder problematiske stoffer (f.eks. Pentachlorphenol PCP, der forurener med dioxin ved forbrænding) eller på anden måde er forurennet. Miljøstyrelsen er af den opfattelse, at der stadigvæk kan være en del træpaller, som kan indeholde PCP, idet visse EU-lande brugte det til og med 2008 (se Miljøprojekt nr. 940 "Survey of Dioxin Emission from PCP-treated wood"). Fabrikationslandet skal ikke fremgå af pallerne, og det er ikke muligt uden nærmere undersøgelse at afgøre, om træ er behandlet med PCP. Ud fra et forsigtighedsprincip, mener Miljøstyrelsen derfor, at der, som udgangspunkt, ikke er tale om rent træ. Det betyder, at det vil kræve en konkret vurdering for at kunne påvise, at træpallen ikke på nogen måde er behandlet eller indeholder miljøfarlige stoffer.

Miljøstyrelsen lægger desuden vægt på, at det er den individuelle kommunalbestyrelse, der vurderer, hvorvidt et læs er rent træ eller ej. Miljøstyrelsen anbefaler derfor, at der findes en god praksis, hvor inddragelse af kommuner eller erfaringsgrupperinger kan være en fordel for at sikre en ensartet håndtering på tværs af regionen eller landet.

Træpaller er som udgangspunkt ikke affald fra de af bekendtgørelsen omfattede virksomheder og er som udgangspunkt heller ikke omfattet af bilaget. Såfremt træpaller skulle være omfattet af bilaget, forudsætter dette dokumentation for, at træet ikke bindes sammen med noget, at træet ikke indeholder problematiske stoffer, at træet ikke er behandlet med miljøskadelige stoffer eller er blevet udsat for spild.

Hvordan skal paller, der er affald, håndteres? Må træpaller brændes i brændeovne? Hvad siger reglerne i affaldsbekendtgørelsen?

Såfremt affaldet ikke er håndteret af andre regelsæt, finder [bekendtgørelse nr. 2159 af 9. december 2020 om affald](#) anvendelse.

Såfremt biomasseaffaldsbekendtgørelsen ikke finder anvendelse for træpallerne, vil træpallerne skulle håndteres efter reglerne i affaldsbekendtgørelsen.

Som nævnt ovenfor vil det være kommunalbestyrelsen, som afgør, hvorvidt der er tale om affald, og hvorvidt affaldet er egnet til materialenyttiggørelse, forbrænding eller deponering.

Træpallerne vil formodentlig stamme fra virksomheder, hvorfor der er tale om erhvervsaffald.

Virksomhederne vil derfor have en forpligtelse til at sikre, at deres affald, der er egnet til materialenyttiggørelse, rent faktisk bliver materialenyttiggjort, jf. affaldsbekendtgørelsens § 61, stk. 3. Hvis træpallerne ikke er egnet til materialenyttiggørelse, vil de være forbrændingsegnete og skal derfor anvises til forbrænding. Afbrænding af affald skal ske på dertil godkendte anlæg, jf. affaldsbekendtgørelsens § 37. Træpallerne må derfor ikke forbrændes i brændeovne eller på mindre anlæg, der ikke er godkendt til affaldsforbrænding. Eftersom brændeovne i private hjem formodes ikke at have de nødvendige filtre til at sikre uønskede emissioner til omgivelserne, anbefaler Miljøstyrelsen desuden, at brugte træpaller ikke afbrændes i private hjem af hensyn til sundhedsskadelige risici for husholdningen og dens nære omgivelser.

Sammenfatning

Træpaller, der kasseres, er som udgangspunkt affald, og skal genanvendes eller forbrændes på et godkendt forbrændingsanlæg efter reglerne i affaldsbekendtgørelsen. Træpaller må derfor ikke forbrændes i brændeovne.